

μανίτα

μανίτα, η, ουσ. [;], (στη γλώσσα των ναρκωτικών) οτιδήποτε μοιάζει και πουλιέται για ναρκωτικό, χωρίς να είναι: «πλήρωσε ένα κάρο λεφτά και του 'δωσαν μανίτα». (Λαϊκό τραγούδι: και του πήρανε τις χήνες τα δολάρια και τις λίρες, του πασάραν τη **μανίτα** και του λένε καληνύχτα)·

- *πάνω στη μανίτα (κάποιον)*, (στη γλώσσα της αργκό) τον ξεγελώ, τον εξαπατώ: «τον έπιασαν στη μανίτα και του 'φαγαν τα λεφτά». (Λαϊκό τραγούδι: ρίχνανε το μανιτάρι μια βραδιά με το φεγγάρι, **πιάσανέ 'ναν 'μερικό στη μανίτα** σαν το χάννο)·

- *τρώω τη μανίτα, α.* (στη γλώσσα των ναρκωτικών) ξεγελιέμαι, εξαπατώμαι και αγοράζω κάτι που μοιάζει με ναρκωτικό, χωρίς να είναι: «μόλις πήγε στην καβάντζα του να πάρει τη δόση του, μόνο τότε κατάλαβε πως την έφαγε τη μανίτα». **β.** (στη γλώσσα της αργκό) ξεγελιέμαι, εξαπατώμαι: «ούτε κατάλαβα πώς έφαγα τη μανίτα κι έχασα τα λεφτά μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας